

Vec C-75/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

13. február 2020

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

29. január 2020

Žalobkyňa:

„Lifosa“ AB

Žalovaný:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

...

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Najvyšší správny súd Litvy)

UZNESENIE

29. januára 2020

Vilnius

Komora Najvyššieho správneho súdu Litvy... [zloženie komory]

na zasadnutí súdu v rámci písomnej časti odvolacieho konania preskúmala správnu vec týkajúcu sa odvolania podaného žalobkyňou, verejnou akciovou spoločnosťou „Lifosa“ proti rozsudku Vilniaus apygardos administracinio teismo (Krajský správny súd Vilnius, Litva) z 28. novembra 2017 v správnej veci týkajúcej sa žaloby, ktorú podala žalobkyňa, spoločnosť s ručením obmedzeným „Lifosa“, proti žalovanému Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (colné oddelenie, ktoré je súčasťou Ministerstva financií Litovskej republiky) [za účasti tretích strán: Kauno teritorinė muitinė (colný úrad v Kaunase) a súkromná akciová spoločnosť „Transchema“] o zrušenie rozhodnutia a správy.

Táto komora

rozhodla takto:

I.

1. V prejednávanej veci ide o daňový spor medzi žalobkyňou, verejnou akciovou spoločnosťou „Lifosa“ (ďalej len „žalobkyňa“, „spoločnosť“) a žalovaným, Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (colné oddelenie, ktoré je súčasťou Ministerstva financií Litovskej republiky; ďalej len „žalovaný“, „oddelenie“), týkajúci sa správy o kontrole č. 7KM320012M colného úradu v Kaunase z 9. februára 2017 (ďalej len „správa“), v ktorej sa okrem iného upravila colná hodnota dovážaného tovaru uvedená žalobkyňou.

Právny základ. Právo Únie

2. V článku 29 ods. 1 a 3 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, ďalej len „Colný kódex Spoločenstva“), sa stanovuje:

„1. Colnou hodnotou dovázaného tovaru je jeho prevodná hodnota, t. j. cena skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť za tovar predávaný na vývoz na colné územie spoločenstva, podľa potreby upravená podľa článku 32 a 33, a to za podmienky že:... b) predaj alebo cena nepodliehajú žiadnym podmienkam alebo plneniam, ktorých hodnotu vo vzťahu k tovaru, ktorý má byť hodnotený...

3a) Cenou, ktorá bola alebo ktorá má byť za tovar skutočne zaplatená, sa rozumie celková platba, ktorá bola alebo má byť zaplatená kupujúcim predávajúcemu alebo v jeho prospech za dovážaný tovar a zahrňuje všetky platby, ktoré boli platené kupujúcim predávajúcemu alebo kupujúcim tretej osobe ako podmienku predaja dovážaného tovaru predávajúcemu alebo tretej osobe k splneniu záväzku predávajúceho. Platba nemusí byť uskutočnená prevodom peňazí. Môže byť uskutočnená prostredníctvom akreditívu a obchodovateľných cenných papierov, a to buď priamo alebo nepriamo.“

3. V článku 32 ods. 1 až 3 Colného kódexu Spoločenstva sa okrem iného stanovuje:

„1. „Pri určovaní colnej hodnoty podľa článku 29 sa pripočítajú k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo ktorá m[á] byť za dovážaný tovar zaplatená:... e) i) náklady na dopravu... dovážaného tovaru... až na miesto, kde tovar vstupuje na colné územie [S]poločenstva.

2. Každá položka, ktorá je na základe tohto článku pripočítateľná k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo má byť zaplatená, ktorá vychádza iba z údajov objektívnych a kvantitatívne vymerateľných.

3. K cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť, sa pri určovaní colnej hodnoty neprípocítavajú žiadne iné položky s výnimkou tých, ktoré sú ustanovené v tomto článku.“

4. V článku 164 písm. c) nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92 (Ú. v. ES L 253, 1993, s. 1; Mim. vydanie 02/006 s. 3) sa stanovuje, že „pri uplatňovaní článku 32 ods. 1 písm. e)... [Colného] kódexu [Spoločenstva]:... ak je doprava zdarma alebo ju zabezpečuje kupujúci, dopravné náklady na miesto vstupu vypočítané v súlade so sadzovníkom dopravných poplatkov, ktorý sa bežne používa pri rovnakých druhoch dopravy, sa započítajú do colnej hodnoty“.

5. V článku 70 („Metóda určovania colnej hodnoty založená na prevodnej hodnote“) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013 z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 269, 2013, s. 1, ďalej len „Colný kódex Únie“) sa stanovuje:

„1. Prvotným základom colnej hodnoty tovaru je prevodná hodnota, t. j. skutočne zaplatená cena alebo cena, ktorá sa má zaplatiť za tovar predaný na vývoz na colné územie Únie a ktorá je podľa potreby upravená.

2. Skutočne zaplatená cena alebo cena, ktorá sa má za tovar zaplatiť, je celková platba, ktorú zaplatil alebo má zaplatiť kupujúci predávajúcemu alebo kupujúci tretej strane v prospech predávajúceho za dovezený tovar, a zahŕňa všetky platby, ktoré sa zaplatili alebo majú zaplatiť ako podmienka predaja dovezeného tovaru.
3. Prevodná hodnota sa uplatňuje, ak sú splnené všetky tieto podmienky:... b) predaj alebo cena nepodliehajú žiadnym podmienkam alebo protiplneniam, ktorých hodnotu vo vzťahu k hodnotenému tovaru nie je možné zistiť...“.
6. V článku 71 („Prvky prevodnej hodnoty“) Colného kódexu Únie sa stanovuje:
- „1. Pri určovaní colnej hodnoty podľa článku 70 sa k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo ktorá m[á] byť za dovážaný tovar zaplatená, pripočítajú:... e) nasledujúce náklady, ktoré vznikli do príchodu na miesto, v ktorom tovar vstupuje na colné územie Únie: i) náklady na dopravu... dovážaného tovaru...“
2. Každá položka, ktorá sa podľa odseku 1 pripočíta k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť, sa zakladá len na údajoch, ktoré sú objektívne a vyčísliteľné.
3. K cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť, sa pri určovaní colnej hodnoty nepripočítavajú žiadne iné položky s výnimkou tých, ktoré sú ustanovené v tomto článku.“
7. V článku 138 („Náklady na dopravu“) vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2015/2447 z 24. novembra 2015, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá vykonávania určitých ustanovení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 952/2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (Ú. v. EÚ L 343, 2015, s. 558) sa v odseku 3 stanovuje, že „ak je doprava bezplatná alebo ju poskytuje kupujúci, náklady na dopravu, ktoré sa majú zahrnúť do colnej hodnoty tovaru, sa vypočítajú v súlade so sadzovníkom nákladnej dopravy, ktorý sa bežne uplatňuje na rovnaké dopravné prostriedky“.

Skutkový stav

8. Žalobkyňa je verejnou akciovou spoločnosťou so sídlom v Litve, ktorá okrem iného vyrába hnojivá. Od 1. januára 2014 do 31. októbra 2016 žalobkyňa získala od súkromnej akciovej spoločnosti „Transchema“ (ďalej len „Transchema“ UAB), na základe zmluvy uzatvorenej 23. septembra 2011, a doviezla na colné územie Európskej únie rôzne množstvá kyseliny sírovej technickej (ďalej len „predmetný tovar“), ktorú vyrába bieloruský podnik „Naftan“ OAO (ďalej len „výrobca“).
9. V prípade každého nákupu sa uzatvorila doplňujúca zmluva, v ktorej bola okrem iného dohodnutá konkrétna cena a bolo uvedené, že dodanie/nadobudnutie sa má vykonať v súlade s jednou z medzinárodných obchodných podmienok vypracovaných Medzinárodnou obchodnou komorou (ďalej len „Incoterms 2000“), konkrétne DAF, Bielorusko – Litva..., čo okrem iného znamená, že dodávateľ (predávajúci) platí všetky náklady na dopravu tovaru na miesto určenia.

10. Vo veci sa uviedlo, že „Transchema“ UAB nadobudla predmetný tovar od výrobcu, ktorý ho dodal v súlade s podmienkami DAF (Bielorusko – Litva) z továrne na území Bieloruska na hraničný priechod Gudogai.
11. Colnú hodnotu predmetného dovážaného tovaru, ktorú žalobkyňa uviedla v predložených colných vyhláseniach, tvorili sumy, ktoré žalobkyňa za tento tovar skutočne zaplatila alebo mala zaplatiť, pričom zodpovedali sumám uvedeným na faktúrach DPH, ktoré vystavila „Transchema“ UAB.
12. V nadväznosti na kontrolu colný úrad v Kaunase prijal 9. februára 2017 správu, v ktorej sa colná hodnota predmetného tovaru uvedená žalobkyňou upravila tak, aby zahŕňala náklady na dopravu predmetného tovaru mimo colného územia Európskej únie (Spoločenstva). Na základe toho bolo žalobkyni vymerané dodatočné clo vo výške 25 876 eur, úroky z omeškania z nezaplatenej sumy cla vo výške 412 eur, daň z pridanej hodnoty pri dovoze vo výške 187 152 eur a úroky z omeškania z nezaplatenej sumy tejto dane vo výške 42 492 eur, ako aj udelená pokuta vo výške 42 598 eur (20 %).
13. Miestny daňový úrad prijal toto rozhodnutie v nadväznosti na zistenie, že colná hodnota predmetného tovaru uvedená žalobkyňou bola nižšia ako náklady na dopravu v rámci územia Bieloruska, ktoré skutočne vznikli výrobcovi pri preprave tovaru po železnici z továrne, ktorú vlastní, na hraničný priechod medzi Bieloruskou republikou a Litovskou republikou.
14. Žalobkyňa podala proti uvedenému rozhodnutiu miestneho daňového úradu sťažnosť oddeleniu, ktoré svojím rozhodnutím z 25. mája 2017... potvrdilo dodatočne vymerané sumy uvedené v správe.
15. Žalobkyňa, ktorá nesúhlasila s týmto rozhodnutím žalovaného, napadla uvedené rozhodnutie žalobou na Krajskom správnom súde Vilnius, v ktorej okrem iného zdôraznila, že:
 - 15.1 náklady na dopravu predmetného tovaru v súlade s podmienkami zmluvy zaplatil výrobca, pričom boli zahrnuté v cene, ktorú zaplatila „Transchema“ UAB za tovar;
 - 15.2 cena predmetného tovaru bola stanovená na základe týchto objektívnych faktorov: 1. kyselina sírová technická je vedľajší produkt výrobného postupu vykonávaného výrobcom; 2. výrobca nie je schopný uvedený výrobok (kyselinu sírovú technickú) spracúvať ani uskladňovať; 3. zhodnotenie týchto výrobkov by si vyžadovalo vynaloženie veľmi vysokých nákladov, čo znamená, že hoci cena tovaru nepokrýva všetky náklady na prepravu, ktoré vznikli výrobcovi, cena je pre výrobcu primeraná a ekonomicky výhodná, pretože výška ekologickej dane stanovená v Bieloruskej republike, ktorá by sa mala zaplatiť za zhodnotenie predmetného tovaru, by prevýšila sumu uvedenej colnej hodnoty a nákladov na dopravu.

16. Rozsudkom z 28. novembra 2017 Krajský správny súd Vilnius žalobu zamietol ako nedôvodnú. Z toho dôvodu žalobkyňa podala odvolanie na Najvyššom správnom súde Litvy.

Táto komora

rozhodla takto:

II.

17. V prejednávanej veci vzniká otázka výkladu článku 29 ods. 1 a článku 32 ods. 1 písm. e) bodu i) Colného kódexu Spoločenstva a článku 70 ods. 1 a článku 71 ods. 1 písm. e) bodu i) Colného kódexu Únie. Preto sa vyžaduje podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania... [odkaz na vnútroštátne právne predpisy] na Súdnom dvore Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“).
18. Konkrétne v prejednávanej veci vyvstáva otázka, či sa tieto ustanovenia musia vykladať v tom zmysle, že prevodná (colná) hodnota sa musí upraviť, aby zahŕňala všetky náklady, ktoré skutočne vznikli výrobcovi pri preprave tovaru na miesto, kde vstúpil na colné územie Európskej únie (Spoločenstva), keď ako v prejednávanej veci 1. na základe dodacích podmienok (ďalej len „Incoterms 2000“ – DAF) povinnosť uhradiť tieto náklady prináležala výrobcovi a 2. uvedené náklady na dopravu presiahli dohodnutú cenu a v skutočnosti ich zaplatil (mal zaplatiť) kupujúci, ale 3. cena, ktorú kupujúci skutočne zaplatil (mal zaplatiť), zodpovedala skutočnej hodnote tovaru napriek tomu, že táto cena nebola dostatočná na pokrytie všetkých nákladov na prepravu, ktoré vznikli výrobcovi.

Úvodné pripomienky

19. Zo skutkových okolností veci nevyplýva, že výrobca na seba prevzal zodpovednosť dopraviť predmetný tovar na miesto, kde vstúpil na colné územie Európskej únie (Spoločenstva), bezplatne, čo by znamenalo, že dohodnutá predajná cena nezahŕňala náklady na dopravu. Informácie uvedené v spise však objektívne potvrdzujú, že náklady, ktoré výrobcovi skutočne vznikli pri preprave tohto tovaru na uvedené miesto, presiahli cenu, ktorú skutočne zaplatil kupujúci, v zmysle článku 29 ods. 3 písm. a) Colného kódexu Spoločenstva a článku 70 ods. 2 Colného kódexu Únie. Ako už bolo uvedené, keďže predmetný tovar bol prepravovaný za podmienok, podľa ktorých bol za pokrytie všetkých nákladov na dopravu zodpovedný výrobca, žalobkyňa a/alebo „Transchema“ UAB nemali žiadnu povinnosť podieľať sa na nákladoch, ktoré presiahli príslušnú cenu.
20. Treba takisto zdôrazniť, že daňový orgán nespochybňuje skutočnosť, že colnú hodnotu predmetného tovaru bolo potrebné vypočítať spôsobom stanoveným v článku 29 Colného kódexu Spoločenstva a článku 70 Colného kódexu Únie, teda podľa metódy prevodnej hodnoty. Okrem toho skutkové okolnosti veci nepodporujú záver, že cena, ktorú žalobkyňa a/alebo spoločnosť „Transchema“

UAB skutočne zaplatila výrobcovi za predmetný tovar, bola fiktívna, stanovená na základe podvodu alebo zneužitia práva.

O merite prejudiciálnej otázky

21. V prvom rade treba uviesť, že na účely uplatňovania článku 29 ods. 1 Colného kódexu Spoločenstva alebo článku 70 ods. 1 Colného kódexu Únie pod pojmom „prevodná hodnota“ je potrebné chápať hodnotu upravenú ihneď, ako sú splnené podmienky úpravy (rozsudok zo 16. novembra 2006, Compaq Computer International Corporation, C-306/04, EU:C:2006:716, bod 28). Predovšetkým v súvislosti s úpravou, na ktorú sa odkazuje v článku 29 ods. 1 Colného kódexu Únie, Súdny dvor uviedol, že colná hodnota musí odrážať skutočnú *hospodársku hodnotu* dovezeného tovaru a zohľadňovať všetky zložky tohto tovaru, ktoré majú hospodársku hodnotu [pozri rozsudok z 11. mája 2017, Shirtmakers, C-59/16, EU:C:2017:362, bod 28 a citovaná judikatúra (ďalej len „rozsudok vo veci Shirtmakers“); pozri aj rozsudok z 15. júla [2010], Gaston Schul, C-354/09, EU:C:2010:439, bod 29].
22. V článku 32 Colného kódexu Spoločenstva a článku 71 Colného kódexu Únie sa konkrétne uvádza, ktoré položky sa musia pripočítať k cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo má byť zaplatená za dovážaný tovar (v tejto súvislosti pozri aj rozsudok z 12. decembra 2013, Christodoulou a i., C-116/12, EU:C:2013:825, bod 47).
23. Súdny dvor už rozhodol, že pojem „náklady na dopravu“ uvedený v článku 32 ods. 1 písm. e) bode i) Colného kódexu Spoločenstva sa preto musí považovať za autonómny pojem práva Únie (rozsudok vo veci Shirtmakers, bod 22). Tento pojem sa musí vykladať v širšom zmysle a zahŕňa všetky náklady, či už hlavné alebo vedľajšie náklady, ktoré súvisia s prepravou dovezeného tovaru na colné územie Európskej únie (Spoločenstva), a určujúcim kritériom na to, aby bolo možné určité náklady považovať za „náklady na dopravu“ v zmysle článku 32 ods. 1 písm. e) bodu i) Colného kódexu Únie je, že tieto náklady musia súvisieť s prepravou tovaru na colné územie Únie nezávisle od otázky, či tieto náklady skutočne súvisia alebo sú nevyhnutné na uskutočnenie prepravy tohto tovaru (rozsudok vo veci Shirtmakers, body 24 a 25; rozsudok zo 6. júna 1990, Unifert, C-11/89, EU:C:1990:237, body 29 až 31).
24. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa možno na jednej strane odôvodnene domnievať, že na účely uplatňovania článku 32 ods. 1 písm. e) bodu i) Colného kódexu Spoločenstva alebo článku 71 ods. 1 písm. e) bodu i) Colného kódexu Únie sa všetky (akékoľvek) náklady na dopravu, ktoré skutočne vznikli, musia pripočítať k prevodnej hodnote bez ohľadu na to, komu vznikli a čo viedlo k vzniku týchto nákladov, ak tieto náklady alebo ich časť nie je zahrnutá v cene, ktorá bola skutočne zaplatená alebo ktorá sa má zaplatiť. Inými slovami, už len skutočnosť, že časť týchto nákladov na dopravu nebola zahrnutá v cene, ktorú skutočne zaplatila alebo má zaplatiť žalobkyňa a/alebo „Transchema“ UAB, sama osebe znamená, že prevodná hodnota a teda aj colná hodnota by sa mali upraviť,

aby sa zahrnuli skutočné náklady na dopravu bez ohľadu na skutočnosť, že tieto náklady v skutočnosti vznikli len predávajúcemu (výrobcovi).

25. Toto posúdenie podľa všetkého podporujú ustanovenia vykonávacích nariadení Komisie uvedených v bodoch 4 a 7 tohto unesenia, v ktorých sa vyžaduje, aby sa náklady na dopravu zahrnuli do colnej hodnoty tovaru v prípade, že doprava je zadarmo. Treba sa preto domnievať, že skutočnosť, že tovar sa prepravuje kupujúcemu (dovozcovi) bezplatne alebo že kupujúci sa nepodieľa na nákladoch na dopravu tovaru, by sa pri určovaní colnej hodnoty nemala posudzovať odlišne.
26. Na druhej strane z informácií predložených žalobkyňou vo veci (najmä tých, ktoré sú uvedené v bode 15.2 tohto uznesenia), ktoré žalovaný nespochybňuje, vyplýva, že skutočnosť, že náklady na dopravu boli vyššie ako cena skutočne zaplatená výrobcovi za predmetný tovar, môže byť v tomto prípade odôvodnená individuálnymi okolnosťami predaja predmetného tovaru na colné územie Európskej únie (Spoločenstva).
27. V tejto fáze konania možno tvrdiť, že predmetný tovar, konkrétne kyselina sírová technická, je vedľajším výrobkom vo výrobnom procese, ktorý vykonáva výrobca, pričom ho nie je schopný uskladňovať ani spracúvať. Okrem toho zhodnotenie tohto vedľajšieho výrobku v Bieloruskej republike by si vyžadovalo vynaloženie vysokých nákladov. Z tohto dôvodu bolo pre výrobcu ekonomicky výhodné (významné) predat predmetný tovar za cenu, ktorú zaplatila „Transchema“ UAB, hoci táto cena nepokrývala všetky náklady, ktoré výrobcovi vznikli pri preprave tohto tovaru na colné územie Európskej únie (Spoločenstva).
28. Na základe dôkazov získaných v tejto veci uvedené skutočnosti poukazujú na to, že cena, ktorá bola za predmetný tovar v skutočnosti zaplatená, zodpovedala skutočnej hodnote tovaru, a to aj napriek tomu, že dohodnutá predajná cena nepokrývala všetky náklady na dopravu tovaru, ktoré výrobcovi vznikli.
29. Za týchto okolností a na základe obmedzení stanovených v článku 32 ods. 3 Colného kódexu Spoločenstva a článku 71 ods. 3 Colného kódexu Únie komora rozhodla, že s cieľom rozptýliť pochybnosti, ktoré má pri výklade príslušných ustanovení právnych predpisov Únie, je vhodné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

30. Najvyšší správny súd Litvy je súdom najvyššieho stupňa v správnych veciach [článok 21 Administracinių bylų teisenos įstatymas (zákon o správnom konaní)], takže v prípade, že vznikla otázka vo veci výkladu právnych opatrení prijatých inštitúciami Európskej únie, a túto otázku treba preskúmať, aby bolo možné rozhodnúť vo veci, musí podať návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor (článok 267 tretí odsek ZFEÚ),... [odkaz na vnútroštátne právne predpisy].

31. Vzhľadom na tieto okolnosti a s cieľom vyvrátiť pochybnosti, ktoré vznikli v súvislosti s výkladom a uplatnením ustanovení práva Únie relevantných pre dotknuté právne vzťahy, je vhodné požiadať Súdny dvor o výklad predmetných právnych úprav Únie. Odpoveď na otázky uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia by bola v prejednávanej veci rozhodujúca, pretože by umožnila jednoznačne a jasne určiť skutočný rozsah daňových povinností žalobcu v súvislosti s dovozom predmetného tovaru, pričom by sa zaistila zásada prednosti práva EÚ.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a podľa článku 267 tretieho odseku Zmluvy o fungovaní Európskej únie... [odkaz na vnútroštátne právo] komora Najvyššieho správneho súdu Litvy

rozhodla takto:

Konanie vo veci samej sa obnovuje.

Súdnu dvoru Európskej únie sa predkladá návrh na začatie prejudiciálneho konania o tejto otázke: má sa článok 29 ods. 1 a článok 32 ods. 1 písm. e) bod i) nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva a článok 70 ods. 1 a článok 71 ods. 1 písm. e) bod i) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) z 9. októbra 2013, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie, vykladať v tom zmysle, že prevodná (colná) hodnota musí byť upravená, aby zahŕňala všetky náklady, ktoré skutočne vznikli predávajúcemu (výrobcovi) pri preprave tovaru na miesto, kde vstúpili na colné územie Európskej únie (Spoločenstva), keď ako v prejednávanej veci 1. na základe dodacích podmienok (ďalej len „Incoterms 2000“ – DAF) povinnosť uhradiť tieto náklady prináležala výrobcovi a 2. uvedené náklady na dopravu presiahli dohodnutú cenu a v skutočnosti ich zaplatil (mal zaplatiť) kupujúci (dovozca), ale 3. cena, ktorú kupujúci skutočne zaplatil (mal zaplatiť), zodpovedala skutočnej hodnote tovaru napriek tomu, že táto cena nebola dostatočná na pokrytie všetkých nákladov na prepravu, ktoré vznikli predávajúcemu (výrobcovi)?

Toto správne konanie sa prerušuje do vyhlásenia rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

...

[zloženie komory]